

sikkert særdeles besværlige Hverv, og om man er saa svækket, at man overhovedet ikke mere kan paatage sig noget Arbejde. Det kan godt være, at den, som maa siges ikke at have Kræfter til at være Distriktsjordemoder, dog kunde have Kræfter til at udføre noget Arbejde, og hun kan have Kunder, som sætter særlig Pris paa hende og har Tillid til hende — Alderen giver jo Erfaring, og hvorfor saa forbyde hende at praktisere? Naar man fra Jordemødrenes Side ivrigt har ønsket, at hun ikke skulde have Lov til at praktisere i det Distrikt, hvor hun har været Distriktsjordemoder, er det, for at hun ikke skal optage Pladsen for sin Efterfølger, ikke for at fastslaa, at hun er ude af Stand til at bestille noget. Ogsaa paa dette Punkt synes jeg, at der i Lovforslaget er foreslaaet en Ordning, som rammer det retfærdige, idet man ikke berøver de Distriktsjordemødre, som nu har Ansættelse og har Forventningen om, at de, naar de faar deres Afsked, kan faa Adgang til at praktisere ogsaa indenfor det Amt, i hvilket de har været ansatte, den Ret, de en Gang har, men derimod siger, at de, som bliver ansat efter den nye Lovs Ikrafttræden og forud kender Vilkaarene, maa finde sig i, at Retten til at praktisere indenfor det Amt, hvor vedkommende sidst har været ansat, berøves dem, naar de afskediges paa Grund af Alder.

Med Hensyn til § 10, 2det Stykke, sidste Punktum, gjorde det ærede Medlem fra Ærø den Bemærkning, at naar der staa: „Den ansættende Myndighed kan, naar den finder det paakrævet, suspendere hende“ — altsaa Distriktsjordemoderen — „naar som helst“, saa kunde det blotte Udtryk: „naar den finder det paakrævet“ maaske give Anledning til Vilkaarlighed, og man burde nærmere definere, i hvilke Tilfælde man kunde sige, at slikt var paakrævet. Jeg tror, det vil have sine Vanskeligheder, men hvis det ærede Medlem kan finde en fyldestgørende og udtømmende Definition, skal der fra min Side ikke være noget i Vejen for at tiltræde den. Det vil dog vistnok blive meget vanskeligt.

Det ærede Medlem fra Frøstrup (Nørhave) ønskede bestemte Takster indført i § 12. Jeg maa her slutte mig til det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard), der ogsaa paa dette Punkt forekom mig at udtale sig særdeles fyldestgørende ved Paavisningen af, at det netop er en heldig Bestemmelse, der her er truffet: at

de Mindstebeløb, som skal ydes Distriktsjordemoderen, fastsættes for 10 Aar ad Gangen ved Bekendtgørelse fra Justitsministeriet. Dette udsteder Bekendtgørelsen efter at have indhentet Udtalelser fra Amts- og Byraadene samt Sundhedsstyrelsen. Paa den Maade kan Taksterne ændres, uden at Lovgivningsmagten skal sættes i Bevægelse. Naar det sker efter Indstilling paa de Amts- og Byraadene og Sundhedsstyrelsen, synes jeg, at enhver Mulighed for Vilkaarlighed er udelukket, og der er ikke nogen Nødvendighed for at indføre disse Takster i Lovforslaget.

Til det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange), for hvis Tilslutning uden Forbehold til Lovforslaget jeg takker, skal jeg i Anledning af hans Bemærkninger med Hensyn til § 13 udtale, at naar der under 4) staa: Et Beløb, der svarer til 2 Kr. for hver Fødsel, ved hvilken hun aarlig har ydet sin Tjeneste, som en Del af det Beløb, af hvilket Distriktsjordemoderens Pension beregnes, mener jeg, at der derved sigtes til alle de Fødsler, som hun har medvirket ved, hvad enten de har fundet Sted i hendes Distrikt eller ej. Det fremgaar af Medicinalkommissionens Betænkning og er ogsaa omtalt her af det ærede Medlem fra Hurup, at man med denne Bestemmelse tilsigter, at de uvisse Indtægter, der udgør en ikke ringe Del af Distriktsjordemoderens Vederlag, skal tages i Betragtning ved Pensionsberegningen, og saa bør der efter min Mening tages Hensyn til disse uvisse Indtægter, hvad enten de er oppebaarne som Vederlag for Fødsler i Distriktet eller udenfor. Arbejdet er dog gjort.

Der er i sidste Stykke af § 16 indløbet en Trykfejl, idet der henvises til § 3. Jeg skal nærmere undersøge dette og rette Fejlen ved til anden Behandling at stille Ændringsforslag i saa Henseende.

Sporon-Fiedler: Jeg kan kun glæde mig over, at den højtærede Justitsminister ikke i det hele og store har misforstaaet mig. Jeg havde for øvrigt aldrig tænkt mig den Mulighed, naar henses til den smukke Samstemighed, der altid har været mellem os til Trods for det energiske Modarbejde. Men der var alligevel et lille Ord, som kunde tyde paa, at der herskede nogen Misforstaaelse, og dette lille Ord var „Misteltenen“. Den var ingenlunde skudt ud efter Jordemødrene, men efter de større Byrder paa Amtskasserne; men hvis det er Tilfældet, at disse ikke